נמ יכא לך פרעון חלש מזה • ולי נמי הוו ליה זוזי לזוקא לח מלים מלי מסלק ליה: מה שכבשתי מכר • ומקיל לוקא מחכה לו מלים לו רביע וכן יורש לא נמי פוליה שבחא כמתניתין מפני תקנת הבכים כדאמרן לעיל בשמעתא קמייתא: כל זכות שבכא לידו • וכי היכי דגוזל לי לחבח הוה מקיל מחכה לו מלים לו רביע הכי נמי כי לחבח מקיל מחכה לו מלים לו רביע ולחליכא דר"ח: וקטליה • קלנו: נמ קני • לגלומי דמי חלח יהיב ליה דיקלח גופיה דליכח שני הפס למקנייה: גוזי • בלע"ז טוזלי"ח: קלוסייתא • קרסים: חולי • שנתקן עלה עלה מן הסדרה: תופיא • לחקוב"ח שבו מכבדים לח הבית ולולק כל הולח לקנים דמו לח הלרח: שרשרא • חבל: *התיומת • כף תומר החמלעי העליון תיומת היא: מלי

הא דמסיק ביה כשיעור ארעא ושבחא הא דלא מסיק ביה אלא בשיעור ארעא אמר ליה *הניחא למאן דאמר אי איתי ליה זוזי ללוקה לא מצי מסלק ליה לבעל חוב שפיר, אלא למ"ד אי איתי ליה זוזי ללוקה מצי מסלק ליה לבעל חוב דימא ליה: "אי הוו לי זוזי הוה מסלקינא לך מכוליה ארעא, השתא" אמר הב לי גריוא הארעא שיעור שבחאי" אמר ליה הבא במאי עסקינן כגון דשויה נחלית אפותיקי *דאמר ליה "לא יהא לך פרעון אלא מזה": אמר רבא גוזל והשביח ומכר, וגזל והשביח והוריש, מה שהשביח מכר, מה שהשביח הוריש: בעי רבא השביח לוקח מהו? בתר דבעיא *הדר פשטה מה מכר ראשון לשני-כל זכות שתבא לידו: בעי רבא השביח עובד לכוכבים מהו, א"ל רב אחא מדפתי לרבינא *"תקנתא לעובד כוכבים ניקו ונעבוד? אמר ליה לא צריכא כגון דוביניה לישראל, סוף סוף הבא מחמת עובד כוכבים הרי הוא כעובד כוכבים? לא צריכא כגון דגזל ישראל ובנה ניהליה והשביחה עובד כוכבים, והדר עובד כוכבים ובנה ליה לישראל. מאי מי אמרינן כיון דמעיקרא ישראל והדר ישראל עבדי רבנן תקנתא או דלמא כיון דאיכא עובד כוכבים באמצע לא עבדו ליה רבנן תקנתא? תיקו: אמר רב פפא הא מאן דגזל דיקלא מחברתה ולטליה אע"ג דשדיא מארעא לארעא דידיה לא קני מאי טעמא? מעיקרא דיקלא מיקרי והשתא נמי דיקלא מיקרי, דיקלא ועביד *גוביי לא קני השתא מיהת גובי דדיקלא מיקרי, גובי ועבדינהו בישורי קני, כשורי דרבי: ועבדינהו כשורי זוטרי לא קני, עבדינהו חצוציתא קני. אמר רבא הא מאן דגזל לוליבא ועבדינהו חוצי קני-דמעיקרא לוליבא מיקרי והשתא חוצי, חוצי ועבדינהו חופיא קני-מעיקרא חוצי והשתא חופיא, חופיא ועבדיה שרשורא לא קני מאי טעמא דהדר סתר ליה והוי חופיא; *בעי רב פפא נחלקה התיומת מהו? תא שמע דאמר רבי מתון אמר רבי יהושע בן לוי "ניטלה התיומת פסול" מאי

הא דמסיק ביה שיעור חרעה ושבחה • פירוש הא דקחמר שמוגל ב"ח גובה לח הגבח דכיון דמסיק ביה שיעור חרעה ושבחה גובה לח הגבח בחגם מן הלקוחות וגרלה דגם מימחי גבי ב"ח הגבח בחגם ולין נוחן דמיס כמו מן הלקוחות ולח"ג לחין להס על מי לחזור והוי כמו מחגה דלח גבי מינה ב"ח גבחה כדמשמע בפ"ק דב"מ (דף טו. ושם ד"ה ב"ח) דלוקה מלקוחות גובה לפי שבחב לו מוכר לוקוח לגח חיקוס ותפסי ותדני ותמריך זביני לגין ליגון ועמליגון ובבחיגון לבל מחגה דלח כחב ליה בכי ולין לו על מי לחזור לח מכל מקום גובה מן היתומים משום דברעיה דלבוהן הב לי גריוא הארעא שיעור שבחאי" אמר ליה הבא במאי עסקינן כגון דשויה נחלית אפותיקי *דאמר ליה "לא יהא לך פרעון אלא מזה": אמר רבא גוזל והשביח ומכר, וגזל והשביח והוריש, מה שהשביח מכר, מה שהשביח הוריש: בעי רבא השביח לוקח מהו? בתר דבעיא *הדר פשטה מה מכר ראשון לשני-כל זכות שתבא לידו: בעי רבא השביח עובד לכוכבים מהו, א"ל רב אחא מדפתי לרבינא *"תקנתא לעובד כוכבים ניקו ונעבוד? אמר ליה לא צריכא כגון דוביניה לישראל, סוף סוף הבא מחמת עובד כוכבים הרי הוא כעובד כוכבים? לא צריכא כגון דגזל ישראל ובנה ניהליה והשביחה עובד כוכבים, והדר עובד כוכבים ובנה ליה לישראל. מאי מי אמרינן כיון דמעיקרא ישראל והדר ישראל עבדי רבנן תקנתא או דלמא כיון דאיכא עובד כוכבים באמצע לא עבדו ליה רבנן תקנתא? תיקו: אמר רב פפא הא מאן דגזל דיקלא מחברתה ולטליה אע"ג דשדיא מארעא לארעא דידיה לא קני מאי טעמא? מעיקרא דיקלא מיקרי והשתא נמי דיקלא מיקרי, דיקלא ועביד *גוביי לא קני השתא מיהת גובי דדיקלא מיקרי, גובי ועבדינהו בישורי קני, כשורי דרבי: ועבדינהו כשורי זוטרי לא קני, עבדינהו חצוציתא קני. אמר רבא הא מאן דגזל לוליבא ועבדינהו חוצי קני-דמעיקרא לוליבא מיקרי והשתא חוצי, חוצי ועבדינהו חופיא קני-מעיקרא חוצי והשתא חופיא, חופיא ועבדיה שרשורא לא קני מאי טעמא דהדר סתר ליה והוי חופיא; *בעי רב פפא נחלקה התיומת מהו? תא שמע דאמר רבי מתון אמר רבי יהושע בן לוי "ניטלה התיומת פסול" מאי

לתוך שדה חבירו שלא ברשות וכן מוכי לה בסקנת בעשלו לפותיקי וגם בתחילה משמע דמיירי בעשלו לפותיקי דקחמר על היתומים להביח רחיה מ"ט חרעה כיון דלגוביינה קיימה כמלן דגביח דמיח ואי לח מיירי דשויה לפותיקי למחי הויח בחזקת ב"ח ויכמי נייהו רחיה מדכרה חרעה בחזקת יכמי קיימה דחי בבי מסלקי ליה בזוזי וטל ב"ח להביח רחיה חלח ודחי בעשלוהו לפותיקי לייבי וגרע כחו של בעל חוב טפי במה שעשה לו הלוה לפותיקי דהויח כלחת משדותיו דמשלם יליחה למי שמשביח ואילו לח עשלו לפותיקי היה גובה הכל מן היתומים בלח פריעת יליחה כמו מלקוחות כדפירשתי והשתח מלינו למימר דבלקוחות נמי לח עשלה לפותיקי יש לו לשלם ללוקה היליחה לפי' מסיק ביה שיעור חרעה ושבחה ולמסקנת דמוקי לה הכח בעשלה לפותיקי לח נחלק עוד בין מסיק ביה שיעור חרעה ולח מסיק ובטל במסקנת לותו חילוק דכיון שעשלו לפותיקי משלם יליחה חע"ג דמסיק שיעור חרעה ושבחה ומיהו יש לחלק דבלקוחות כיון שיש להם על מי לחזור היכח דמסיק שיעור חרעה ושבחה חימו פורע יליחה לפי' עשלה לפותיקי דמשום דעשלה לפותיקי לח יגרע כח ב"ח בכך כיון שיש ללוקה על מי לחזור דדוחק לומר דבמסקנת דמוקי לה בעשלה לפותיקי לח גריך למה שהיה מחלק בין מסיק ביה שיעור חרעה ללח מסיק שהרי כל חלו דברי רב חפי שהיה מסיב לרביעה דבכל הספרים כחוב חמר ליה הח דמסיק ביה שיעור חרעה כו' ר"ל הכח במלי עסקינן דשויה ליה לפותיקי וחין דומה שהיה חוזר מדבריו הרחשונים ומיהו חור"י לפי הספרים שכחוב בהן חמר ליה כחן בשבח המגיע לכחפים כחן כו' חותו תירון ודחי לח קחי ומיהו ברוב הספרים גרסינן וכי תימח כחן בשבח המגיע לכחפים כו': הניחא למחן דחמר כו': פלוגחה היח בפרק מי שהיה נשוי (כחובות דף נח: ושם) גבי ההוח גברח דהוו מכרי ליה לחפא זוזי ומחן דחים ליה דלח מלי מסלק ליה היינו דמי חמח דסבר הכח לשיעור מחניחין: כל זכות שבכא לידו • [א]חע"ג דבפ"ק דב"מ (דף טו: ושם) משמע דחפי' לרב דחמר יש לו שבח בשלח סביר בה שחיגו שלו ולקחה חיגו מגזלן חבל נגזל לח יהיב שבח היינו בקרקע שחין נגזלת לגזלן גופיה ליח ליה שבח חבל הכח במטלטלין שיש שבח לגזלן מפני תקנת הבכים גם ללוקה ממנו יש לו: דגזל דיקלא וקטליה • חע"ג דגזל בהמה וקטלה קני התם הוי שיעור דמיכר טפי נחלקה התיומת כו' • מנח ר"י בהסובת הגלוסים (ג)(ניטלה) התיומת חותו הולח העליון ברחש הלובל שחין הולח למעלה היחנה והוח כשני הולין דבוקין זה בזה וקרקלין תיומת וכן משמע מהוך ה"ג ערוגים לפרש כן ולדבריהם לח יחמה לנו לובב כשר כי בעוכה נמלחין לותן שיש להם לומר דבעי לחלק בה' מלות ויש לומר שחף לדבריהם חין פסול חלח בדבר שהיה מתחילה בעין זה וחחלק בעשחה מבבייתו ובקונטרס פירש נחלקה תיומת שני עלים עליונים למטעיים שעשה כלה הסדרה נחלקה זה מזה וסדקה הסדרה עד העלין של מעה מהן ומחוך פירושו משמע שחסדק הסדרה כל כך שברחה העלין העליונים חלוקין ומפוזרין זה מזה ועוד חור"י דיש מפרסים שכל עלי הלובל כפולין כל לחד לשנים ויש ברחש הלובל בסוף הסדרה ב' עלין יולחין ממנה שכל לחד כפול לשנים כשחר עלי הלובל ולחותם שנים עלין היולחין מרחש הסדרה נקרחין תיומת ולחנהו בבי נחלקה התיומת מהו שם נחלקו זה מזה דהיינו קלח מן הסדרה ומיהו לין רוב הלובלין נמלחין כעניין זה ומכל מקום יש לומר דבעי לחי משעבח כה"ג תיומת וחחלקה מהו: ניטלה התיומת פסול • נרחה לר"י דהח דחמר נקעם רחשו פסול היינו שנקעמו הרבה מן העלין חבל לחין לך נקעם יותר מבניטלה התיומת ומשמע דוקח ניטלה לבל נקעם כשר ועוד חר"י דמלי למימר דניטלה לחטריכה ליה דס"ד דהוי הדר טפי כשניטלה כולה יותר מנקעם:

ועבדיה